

være et harmonisk Gæle, hvort ethvert enkelt Led passer til det andet, og ikke en uensartet Samling af Løvbud. Det er disse Betragtninger, der have ledet os til at stille et Endringsforslag, som hvilket vi påtænder deres Hjælp, der sætte Pris paa en regelmæssig Lovgivning; men vi have stillet det, som sagt, uden meget Haab.

Scholer: Jeg er fuldstændig enig med den ærede Ordfører i de af ham fremførte Betragtninger med Hensyn til vort Forslag. Det har derfor kun kunnet være mig en Glæde i Udvalget at høre, at dets Ordfører holdt fast ved, hvad vi er Gang i saa Henseende have vedkjendt os som vor Anskuelse, idet jeg forveien var saa bestemt paa for mit Vedkommende at holde fast ved denne Anskuelse, at jeg, selv om jeg ogsaa var kommen til at staa ene, ikke skulde have undladt paany at bringe Forslaget frem. Jeg har aldrig formaaget at indse Andet end, at naar en Mand er bleven forviret ved, at en anden Mand er kommen ind paa hans Eiendom, han da kun kunde have Ret til at gøre det til Gjenstand for privat Paatale. Enhver er jo nemlig derved fuldstændig betrykket med Hensyn til at sikre sig Fred paa sin Eiendom mod enhverformhelt Ulempe. Og, hvis man i disse Sager vedtog offentlig Paatale, saa vilde jo en Mand, der gjorde sig skyldig i en saadan Forseelse, derfor kunne komme i Gullet, og jeg har nu ganske vist en vis Modbydelighed for, at Folk for en saadan ubetydelig Sags Skyld skulle kunne blive smidt i Gullet. Jeg har derfor ogsaa haft meget ondt ved at gaa med de øvrige Medlemmer af Udvalget med Hensyn til vort Forslag under Nr. 2 angaaende Ufredsøderne. Det var jo i Folkethinget blevet indsat en modererende Bestemmelse i Henseende til dem, netop for at forebygge, at noget Saadant skulde kunne indtræde. Denne Forandring vare vi imidlertid alle enige om vilde gøre, at selve Hovedbestemmelsen vilde miste sin Betydning, og, skøndt jeg saa maatte ønske at komme til en anden Affattelse af Bestemmelsen i § 7, hvorved ogsaa en Affondring af Bøderne kunde foreindres, saa opgav jeg det dog, fordi det

ikke kunde naas indtagen ved at gaa tilbage til hvad Udvalget her var gaaet ind paa. Forst af hensigt at Bøderne skulde tilfalde Klageren, men hvad man sig af en anden Paasag allerede tidligere var kommen bort fra dette Thing, men ved os omnia jeg til det Yderste holdt paa den private Paatale, og jeg vil inderligt ønske, at Thinget vilde følge os til stæfles Medlemmer og altsaa stemme for Forslaget under Nr. 8. Det vilde glæde mig meget, hvis Thinget vilde stemme for dette Forslag, og jeg har det Haab, at det andet Thing saa ogsaa vilde komme til den Erkjendelse, at det er rigtig, hvad den ærede Ordfører og jeg her foreslaaer. Det er dog i sig selv ganske urimeligt, som den ærede Ordfører høflig bemærkede, at det er Noget, der skal høre ind under offentlig Paatale, at en Mand betræder en anden Mands Grund eller at han gaar over dem, fordi han har et Grundej, den Retning, længe at indertimod, naar den samme Mand kommer som Sjægen med Søxer paa sin Skulder og med Hund paa den Andens Mark, saa skal det kun være Gjenstand for privat Paatale. Det er dog i sig selv en stor Sufoksevents, og ligeledes er det en Sufoksevents ligeoverfor den borgerlige Straffelov, hvor lignende Forseelser kun ere privat Paatale undergivne, hvis man her vedtager offentlig Paatale. Selige Sufoksevents, staa for mig som noget ganske Forunderligt, og jeg kan derfor ikke andet end til det Sidste holde paa, at offentlig Paatale med Hensyn til § 8 forandres til privat Paatale, og jeg vil paany anbefale Forslaget, derom til den ærede Medlemmer.

Formanden: Efterat nu de to Medlemmer af Udvalget, der have stillet Forslaget under Nr. 8, begge have hørt Ordet for samme, ved jeg ikke, om den ærede Minister vil indtale sig, og at vort Selskab vil indtræde i den Sags Behandling.

Indtrifsmiisteren: Soli, Skøndt jeg gjerne under det ærede Medlem enhver Glæde, som han kan have uden Skade for Sagen, saa kan han dog ikke vente, at jeg skulde understøtte ham eller den ærede Ordfører i nu at søge at bevæge dette Thing til